Dos mesos d'un govern al ralentí

L'acord de CiU i PSC ha dut calma, tot i que no han presentat un pla de govern comú

Dos mesos d'un govern al ralentí

Dos mesos després que CiU i PSC -històrics adversaris polítics a Girona- anunciessin un acord de govern, la calma ha tornat a la ciutat després de la convulsa successió de Carles Puigdemont. Aquesta nova etapa està caracteritzada per una extrema prudència i fins ara els dos socis no han exhibit discrepàncies. Tot i això, tampoc han presentat un pla de govern compartit i les seves àrees de govern funcionen de manera bastant independent.

LAURA FANALS | GIRONA

Avui fa dos mesos que CiU i PSC anunciaven, per sorpresa i contra tot pronòstic, que havien arribat a un pacte de govern per manar plegats a Girona. Un acord que va arribar després de dos mesos de profunda inestabilitat que van acabar amb la dimissió d'Albert Ballesta com a alcalde després de només 53 dies, l'elecció de Marta Madrenas com a nova alcaldessa i una insòlita sociovergència que convertia Sílvia Paneque (PSC) en primera tinent d'alcalde amb àmplies competències, incloses Drets Socials i Policia, entre altres. Fer encaixar les peces d'aquest complicat engranatge no ha estat fàcil, tenint en compte que CiU i PSC sempre han estat rivals polítics a Girona. Tot i això, de moment el pacte funciona, ja que ha aconseguit tornar a Girona l'estabilitat perduda des de la marxa de Carles Puigdemont. Funciona, això sí, al ralentí, ja que de moment els dos partits encara no han presentat un pla de govern conjunt i, malgrat esforçar-se en semblar un equip, de moment cadascú treballa les seves àrees.

Si per alguna cosa s'ha caracteritzat aquesta nova etapa a l'Ajuntament de Girona és per la prudència. El vodevil en què es va convertir la successió de Puigdemont va fer que CiU hagi decidit anar molt en compte per no tornar a oferir una mala imatge de la ciutat. Per això, el govern ha "blindat" Madrenas, que va amb peus de plom per no cometre cap error en públic i que només ofereix comptats contactes directes amb la premsa. La política comunicativa està planificada al mil·límetre i de moment no s'ha tornat a produir cap error garrafal.

Les principals crítiques de l'oposició, però, vénen pel fet que no s'ha fet cap error d'envergadura, però tampoc s'ha presentat cap projecte il·lusionant. Tots els partits van retreure a Madrenas que en el seu discurs d'investidura només parlés del que CiU havia fet fins llavors però que no mencionés cap nou pla de futur. A hores d'ara, convergents, socialistes i demòcrates encara no han presentat un pla de govern comú, tot i que asseguren que hi estan treballant. Queda clar, doncs, que l'acord per fer un pacte va arribar molt abans que un acord de programa, i que aquest s'ha anat treballant a posteriori.

El que sí han aconseguit és que el pacte de govern tiri endavant sense fisures, cosa que convé tant a CiU com a PSC. Als primers, perquè ja van poder comprovar les dificultats d'un govern en minoria. I per als segons, perquè ha estat una excel·lent oportunitat de guanyar poder polític després d'haver-se quedat amb només quatre regidors (el mínim històric del PSC a l'Ajuntament de Girona) i després d'haver hagut de "competir" a l'oposició amb ERC-MES i CUP-Crida per Girona. El que falta, però, és una cohesió més gran entre convergents i socialistes, perquè malgrat assegurar que no volen treballar com a "àrees estanques", fins ara les regidories de CiU i les del PSC han funcionat de manera força independent. No hi ha hagut, en canvi, cap problema per qüestions independentistes. Tal com van anunciar, tenen llibertat de vot, de manera que CiU pot recolzar-se en ERC i CUP per tirar endavant mocions sobiranistes i el PSC continua amb la seva línia d'abstenir-se en aquest tipus de qüestions.

Els que més descol·locats van quedar amb el pacte van ser els de Demòcrates, ja que el càrrec de primera tinent d'alcalde de Paneque pot suposar un conflicte de competències amb el de vicealcalde, que havia aconseguit Eduard Berloso. De moment, però, les tensions tampoc han aflorat en aquest sentit, tot i que podrien fer-ho quan Madrenas faci vacances i s'hagi de decidir qui la substitueix.

Sigui com sigui, després de la tempesta ha arribat la calma a Girona. L'"episodi Ballesta" ha quedat enrere i, malgrat que els plens municipals encara tenen poca substància -mocions a part, és clar-, el mandat encara és llarg i hi ha temps de fer coses. Tot i que caldrà veure si la sociovergència arriba, efectivament, fins el 2019, ja que de cara a eleccions cal marcar perfil i pot haver-hi temptacions de trencar per desmarcar-se. Sigui com sigui, per això encara queda molt de temps.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/05/08/dos-mesos-dun-govern-al/781956.html?utm_source=rss